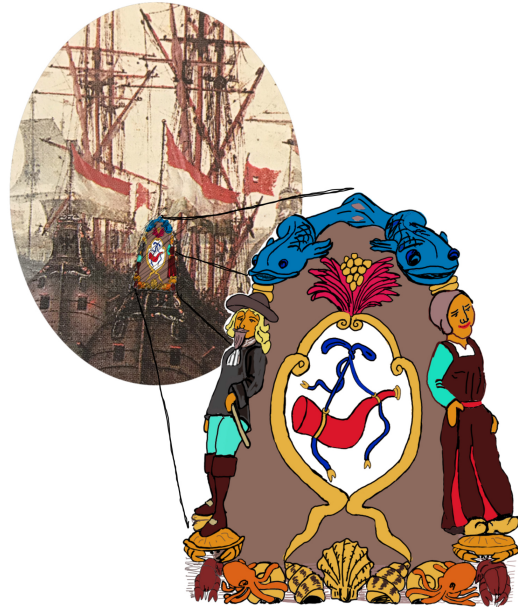

Spiegel van een fluitschip

Afgelopen zomer hebben we meestal op woensdagmiddag staan snijden in het bezoekerscentrum. Het concept is nog nieuw, maar het lukte me toch om gemiddeld zo'n zes bezoekers per middag naar binnen te trekken. Dat gaf me ook inzicht in wat er beter kan en moet om toeristen en andere geïnteresseerden — vooral uit de streek — naar ons centrum te krijgen.

Om een goed beeld te krijgen van hoe de spiegel van een fluitschip eruitziet, hebben we veel schilderijen, modellen en archeologische onderzoeken uit de Oostzee bekeken. Het liefst had ik een groot schilderij gehad van een fluitschip dat precies van achteren is weergegeven. Het schilderij

“De rede van Veere” geeft nog de meeste bruikbare informatie.

Ook overleg met kenners leverde geen eenduidige richtlijnen of vaste regels op voor de vormgeving van een spiegel. Dat geeft enerzijds creatieve vrijheid, maar er zijn wel een aantal elementen die wij belangrijk vinden. In de spiegel moeten onder andere voorkomen:

- het wapen van Hoorn
- een hoekman (Pieter Jansz. Liorne, ontdekker van het fluitschip)
- een hoekvrouw (Aaltje, een oude buurvrouw)
- “Hoorn aan de zee”, met zeewezens en schelpen
- ornamenten die in Hoorn te zien zijn

Ik heb heel wat ontwerptekeningen gemaakt: hoe groot moet de spiegel worden, waar moet je op letten, wat is proportioneel? Uiteindelijk heb ik besloten alleen de mening van een klein aantal mensen mee te nemen. Iedereen heeft ideeën, maar het is onmogelijk om die allemaal te verwerken.

Westfriesmuseum Palmtakken

Merwin heeft de figuurtjes en vissen getekend. Veel dynamiseer dan ik getekend had. Atelier Reudenroos voor de hulp met de compositie.

Dat betekent dat we nu een schets hebben die goed genoeg is om dit jaar verder uit te werken — tekenen en kleien — voordat we aan het echte hakwerk beginnen.

Naast het werk aan de spiegel ben ik ook al begonnen met een aantal verbeterpunten:

- een nieuwe mobiele snijtafel (hebben jullie misschien al gezien in de werkplaats: de ‘gatenkaas-plank’);
- aan het begin van het Oostereiland duidelijker maken dat er bij ons iets te doen is (de watertaxi en het VVV-kantoorje willen dit graag doorgeven).

Wat nog moet gebeuren:

- betere verwijzingen op het eiland;
- samenwerking met het Westfries Museum en eventueel andere partijen;
- en meer, wat op mijn pad komt.